

своитѣ съграждани? И цѣла нощъ азъ се мжчихъ, неуспѣшно, да дамъ отговоръ на това питане.

На заранѣта и тримата карловци се повикаха пакъ заедно отъ военния сждъ. Благоприятното до нѣйдѣ впечатление, което отъ вечерѣта бѣше ми направилъ моятъ приятель, взе пакъ да изчезва, толкозъ повече, че и по пладне и вечерѣта, тримата се върнаха пакъ заедно.

Скоро слѣдъ завръщането имъ, вечерѣта, моятъ бившъ съученикъ се отведе, самъ тоя пжтъ, отъ единъ старши жандаринъ. Той излѣзе, и не се върна вече оная нощъ.

Дали не е отишълъ за нови инструкции? мислѣхъ си азъ.

На другата заранъ, на 25 августъ, рано повикаха отъ стаята ни и осакатения отъ бой грѣкъ. Той едва се изправи и съ мжка пристжпи. Полицейскиятъ го хвана подъ мишница и му помогна да излѣзе изъ стаята.

Не се измина единъ часъ, и отъ постелката, на която лежахъ, азъ забѣзѣзахъ едно необикновено движение отъ страна на нашитѣ съжители, жандармитѣ и арестантитѣ, къмъ прозорцитѣ, които гледаха въ двора на затвора. Приближихъ се и азъ до тия прозорци.

Въ тъмничния дворъ бѣха наредени, съ вързани ржцѣ, съ сждбоносната книга на гърдитѣ, 16 души млади, готови за бѣсилката.

И между тѣхъ бѣха изправени, назначени и тѣ за вжжетото, нашитѣ вчерашни другари, моятъ бившия съученикъ отъ Карлово и моятъ съгражданинъ грѣкъ отъ Пловдивъ.

Отъ прозореца гледаха тая сцена и двамата издайници,

И обърна си очитѣ къмъ насъ моятъ тѣй неосновно заподозрѣнъ отъ мене приятель, и метна единъ погледъ, пълненъ съ жалость къмъ мене, пълненъ съ ярость къмъ тѣхъ.

Очевидно тѣ бѣха му изѣли душицата, както и на много други. Кой знае, дали не бѣха се помжчили да направятъ и него съучастникъ въ своитѣ подлости, съвиновникъ на своитѣ прѣдателства? Но съвѣстенъ и доблестенъ до край, той бѣше се отказалъ да избави живота си, като изгуби честъта.

И трогнатъ отъ това сърцераздираще зрѣлище, азъ се помжчихъ съ погледа си да поискамъ милость за моето съмнѣние, прошка за моето подозрѣние отъ мжченика, който отиваше сега да увѣнчае съ една хубава смъртъ своя хубавъ животъ.

.....